

Orman Kanununun bâzı maddelerinin değiştirilmesine ve bu kanuna bâzı maddeler eklenmesine dair Kanun

(Resmî Gazete ile ilâm : 3 . IV . 1950 - Sayı : 7473)

No.
5653

Kabul tarihi
24 . III . 1950

BİRİNCİ MADDE — 3116 sayılı Orman Kanununun 1, 3, 5, 12, 17, 18, 19, 21, 25, 33, 35, 36, 37, 39, 42, 43, 81, 86, 88, 98, 99, 104, 105, 107, 109, 113, 114, 115, 116, 118, 120, 125, 127, 128 ve 129 ncu maddeleri aşağıdaki Şekilde değiştirilmiştir :

Madde 1. — Kendi kendine yetişmiş veya emekle yetiştirilmiş olup her hangi bir çeşit orman hasılâtı veren ağaç ve ağaççıkların toplu halleri yerleriyle birlikte orman sayılır. Ancak :

- a) Her çeşit dikenlikler;
  - b) Parklarla Őehir, kasaba ve köy mezarlıklarındaki ağaçlıklar;
  - c) Sahipli her çeşit ziraat arazisi içinde emekle yetiştirilen ve tabiî olarak ormanlarda yetişmiyen kavak, okaliptüs, söğüt, akasya gibi ağaçlıklar;
  - d) Ormanların dışındaki sahipli arazide ve bunların kenarlarında bulunan dağınık veya yüz ölçümü  hektarı geçmiyen ve Devlet ormanlarına mesafesi en az üç kilometre olan grup halindeki her nevi ağaç ve ağaççıklar;
  - e) Maki cinsinden her türlü ağaççıklarla örtülü yerler;
- Orman sayılmaz.

Bu kanunun 43 ncu maddesi gereğince muhafaza ormanı mahiyetini taşıdığı veya devamlı orman hasılâtı verdiği Tarım Bakanlığınca fennen belirtilecek olan maki-lerle örtülü sahalar yukarki (e) fıkrası hükmünün dışındadır.

Madde 3. — Ormanlar e ayrılmıştır:

1. Devlet ormanları;
2. Köy ve belediye gibi tüzel kişiliklere ait ormanlar;
3. Özel ormanlar.

Madde 5. — Devlet ormanlarının ve bu ormanlar içinde ve bitişiğindeki otlak, yaylak, kışlak, sulak, diğer ormanlar ve her nevi arazinin sınırlanması işi bir yüksek orman mühendisinin başkanlığı altında Adalet Bakanlığınca hukuk mezunları arasından tâyin edilecek bir hukukçu ye ile il genel meclisi daimi encümeni tarafından seçilecek bir üyeden mtesekkil bir komisyon tarafından yapılır. Bu komisyonlar beldelerde belediye encümenleri, köylerde ihtiyar kurulları tarafından seçilecek lüzumlu bilirkişinin fikirlerinden de faydalanır.

Bu komisyonlara lüzumu kadar orman mühendisi ve ktip verilebilir.

Askeri memnu mntakalardaki ormanların sınırlanması sırasında Millî Savunma Bakanlığından bir temsilci de bulunabilir.

Komisyonların işe başlayacakları gün vali tarafından ilgili ilce ve bucaklarda bir ay evvel iln ettirilir.

Madde 12. — Sınırlama komisyonlarında çalıştırılacak hukukçu üyelerin kadroları Orman Genel Müdürlüğü Bütçesinin (E) cetveline dhil geçici hizmetliler bölümündeki ödeneğe müsteniden Bakanlar Kurulunca tesbit olunur.

il genel Meclisi daimi encümeni tarafından seçilen üyelere 5 liradan 10 liraya kadar ve belediyeler ve köy ihtiyar kurulları tarafından bilirkişi olarak seçilecek-

lere 3 liradan 5 liraya kadar gündelik verilir ve bunların gidip gelme nakil vasıtaları da sınırlama komisyonlarınca sağlanır.

Komisyonlarda çalıştırılacak aylıklı ve ücretli memurlara genel hükümler dairesinde nakil vasıtası masrafı ve yollukları ve ormanlarda çalıştıkları zamanlarda yolluk karşılığı olarak teknik memurlara amenajman ve teşcir işlerinde çalışan orman teknik memurları gibi tazminat gündeliği verilir.

Madde 17. — Devlet ormanlarından parasız intifa hakkı kaldırılmıştır. Türkiye'ye yeniden gelecek, İskân Kanununa göre memleket içinde bir yerden diğer bir yere nakledilecek ve topluca köy kuracak göçmenlerle yer sarsıntısı, yangın ve sel gibi haller yüzünden topluca felâkete uğramış muhtaç köylülere ve ormanların içinde veya dışında oturanlardan ormanlara zararı olduğu veya oturdukları yerlerde yeniden orman yetiştirileceği için bu kanun gereğince başka tarafa nakledilen köylülerden muhtaç bulunanlara yapacakları ev, ahır ve samanlık için bir defaya mahsus olmak üzere Bakanlar Kurulu kararıyla tahammülü müsait en yakın ormanlardan kerestelik ağaç ve istedikleri takdirde mevcut istiflerden yalnız kesme ve taşıma imal masrafları karşılığında tomruk veya kereste verilebilir.

Madde 18. — A) Ormanların içinde veya orman sınırlarına köy ortasından ufki hattı müstakim ile 10 kilometre mesafede bulunan köylülere köyde barınmalarına mahsus yapacakları veya oturacakları ev, ahır, samanlık ve kullanacakları ev ve tarım araçları için tarife bedelinin 10 da biri karşılığında tahammülü müsait olan en yakın Devlet ormanlarından veya istif yerlerinden kerestelik ağaç ve yakacak odun verilir. Bu ihtiyaçlar istiflerden temin edildiği takdirde kesme ve taşıma masrafları da ayrıca alınır.

Köy Kanununa göre köy sayılan yerlerin nüfus kütüğüne kayıtlı olup orada oturanlar birinci fıkradaki şartlar dairesinde bu hükümden faydalanırlar.

Bu maddeye dayanılarak verilen ağaç ve mamulâtın bu ihtiyaçlara kullanılmasını başkalarına satılması veya köyden dışarıya çıkarılması yasaktır.

Bunları kullandıktan sonra haliyle veya yıkarak âhara satanlar veya devredenler bir daha bu madde hükmünden istifade edemezler;

B) Köylülerin orman idaresi hesabına piyasa satışları için kesip istif yerlerine taşıdıkları orman mallarının, istedikleri takdirde, yüzde yirmi beşine kadar pazar yerlerine götürerek satmak şartıyla Orman İdaresinin tesbit edeceği istiflerden istihsali yapan bu köylülere satış bedeli ile artırımsız olarak verilir. Bu nispet odun ve kömür istiflerinde yüzde yüze kadar çıkarılabilir;

C) İstihsal mıntakaları içindeki küçük sanatlar ile bizzat meşgul olan arabacı, sapçı, takunyacı, semerci, düvenci, sepetçi gibi sanatkârların ihtiyacı için mümkün olan istif yerlerinde küçük partiler halinde köylü ve kasabalı sanatkârlara artırımsız satışlar yapılır. Bu satışlara anılan sanatkârlardan başkaları giremezler.

Madde 19. — Ormanların buldukları ve bu ormanlara bitişik olan ilceler içindeki muhtaç köylülere ev, samanlık, ahır gibi zatî ihtiyaçları için kesme, taşıma masrafları ile tarife bedeli ödenmek şartıyla tomruk verileceği gibi aynı bölgedeki köylerin cami, okul ve köy yollarındaki köprülerinin yapılması ve onarılması için kesme ve taşıma masrafları alındıktan sonra bu ormanların istif yerlerinden tomruk veya orman memurlarının göstereceği yerlerden ağaç verilebilir. Bu ormanlardan sağlanamayan miktar ile bu madde dışında kalan köylerin müşterek ihtiyaçları diğer ormanların istif yerlerinden satış bedeli üzerinden verilir.

Özel kanunların hükümleri saklıdır.

Madde 21. — Devlet ormanlarının kadastrosu Orman İdaresi tarafından yapılır. Kadastro işleri biri sahanın tavsifini gösteren yazı işlerinden diğeri de Haritadan ibaret olmak üzere iki gruba ayrılır. Orman kadastrasına esas teşkil edecek olan haritalar, tercihan aeroftometri usulü ile ve en kısa bir zamanda tamamlanır.

Madde 25. — Devlet ormanları içinde ormanların Devlet tarafından işletilmesi ve korunmasına ilişkin olarak yapılacaklardan başka her çeşit bina ve ağıl inşası ve hayvanların barınmasına mahsus yerler yapılması ve yeniden tarla açılması ve orman içine yeniden yerleşilmesi yasaktır. Devlet ormanlarının her hangi bir suretle yanmasından veya açıklıklarından faydalanarak işgal, açma ve her hangi şekilde olursa olsun kesme, sökme, budama veya boğma yollarıyla elde edilmiş veya edilecek olan yerlerle buralarda yapılmış ve yapılacak her türlü yapı ve tesisler şahıslar adına tapuya tescil olunamaz. Buralara doğrudan doğruya Orman İdaresince el konur ve mahsulü müsadere olunur. Bu yapı ve tesisleri sahipleri söküp götürmekte muhtardır.

Ormanlarda umumi sıhhat ve emniyet ve menfaat icabı yapılacak her nevi bina ve tesisat ile orman hasılatı; işliyeceklerin yapacakları bina ve tesisat için Tarım Bakanlığından izin alınması lâzımdır.

Madde 33. — Koru ormanlarından kesilecek ağaçlar numaralanır ve dipleri Devlet çekici ile damgalanır, numara ve damga dip kütükte kalacak surette kesilir. Dip kütüğün yüksekliği dip kutrunu geçemez. Ferahlandırma maksadiyle kesilecek ağaçlar lüzum hâsıl olmadıkça numaralanmaz. Baltalıklarda ise kesilmiyerek kalacak olan ağaçlar iyice belli olacak şekilde işaretlenir.

Madde 35. — Her tomruk (Yuvarlak odun) tam ortasından kabuksuz olarak kumpasla çapraz ölçülür; numarası, kalınlığı (çapı), boyu ve nev'i deftere yazılır. Mahrukat odunu kabuklu olarak ster veya kental üzerinden kaydolunur. İstihsal ve satışta düşülmesi gereken tomruklar için kuruma payı, mahrukat için fire nispetinin ne şekilde hesaplanacağı ve ne yolda işlem yapılacağı Orman Genel Müdürlüğünce belirtilir.

Madde 36. — Parası verilmeden ve damgalanacak orman malları damgalanmadan ve nakliye tezkeresi alınmadan istif yerlerinden nakliyat yapılamaz.

Nakliye tezkereleri mal sahibinin istediği yere ve taşıyıcının taşıma imkânlarına göre bir haftadan üç aya kadar süreli olarak verilir. Malın ilk götürüldüğü yerden başka bir yere taşınmasında taşıyanın eski nakliyeyi mal mevcuduna göre yeniletmesi lâzımdır.

Orman malları sayısı, cinsi, nev'i, ebadı ve vasıfları itibariyle ibraz olunan nakliye tezkeresine uyduğu ve damgalı bulunduğu takdirde hepsi üzerinden hacmen % 10 na ve veznen % 15 e kadar çıkacak fazlalık için nakliye tezkeresinde yazılı satış bedeli üzerinden tutarı alınarak serbest bırakılır.

Nakliye tezkeresine uyupta % 5 nispetine kadar damgasız olan orman malları kaçak olup olmadığı tahkik ve tesbiti için alınır. Kaçak olmadığı anlaşıldığı takdirde damgası vurularak mallar serbest bırakılır.

Yukardaki hadleri aşan miktar bütün fazlalığa ve damgasızlara şâmil olmak üzere kaçak sayılarak idarece müsadere olunur.

Kaçak olup olmadığı tahkik ve tesbiti maksadiyle alınmayan damgasız mallar teminata bağlandığı takdirde sahiplerine teslim olunur. Alınacak teminatın tutarı nakliyede yazılı beher metre küb satış bedelinin % 15 fazlasıyla hesaplanır.

Teminat karşılığında malların sahibine teslimi damgasız oldukları ebat ve va-

sıfları ve damga muamelesinin huzurlarında yapıldığı mal sahibiyle müştereken bir zabıt varakasıyla tesbit olunmasına bağlıdır.

Yapılan tetkik ve tahkik sonunda bunların kaçak olmadığı anlaşıldığı takdirde teminatı iade olunur.

Kaçak oldukları anlaşılırsa teminat Orman İdaresince irat kaydolunduğu gibi ayrıca kaçak mallardan dolayı cezai takibat da yapılır.

Nakliyat orman içinde Orman İdaresinin göstereceği yollardan yapılır. Nakliye tezkereleri daima taşıyanların üzerinde bulunup istenildikçe gösterilir.

Pazar yerlerinden ve fabrikalardan ticaret kastı olmaksızın orman mahsulü alıp nakledeceklerden nakliye tezkeresi aranmaz.

Madde 37. — Orman mahsullerinin bedel tarifeleri mntakalar itibariyle ve piyasa icaplarına göre Orman Genel Müdürlüğü tarafından tanzim edilerek Tarım Bakanlığınca tasdik olunur.

Ancak Ereğli Kömür ocaklarının Devletçe işletilmesi hakkındaki 3867 sayılı Kanununun 13 ncü maddesi gereğince tesbiti icabeden bedel tarifelerinin hazırlanmasında ilgili bakanlıklar mutabakata varmadıkları takdirde Bakanlar Kurulunca karar verilir.

Madde 39. — Devlet ormanlarındaki kesim ve istif her mntakaya göre hazırlanan amenajman plânlarına müsteniden Orman İdaresi tarafından yapılır. Her tomruk kesildiği mahalden numaralandıktan ve kesilmiş orman mallarına mahsus çekiçler ile damgalandıktan sonra istif yerlerine sevk olunur. Damgasız tomrukların taşınması yasaktır. Kesilmiş orman mallarına mahsus çekiçlerin model ve kullanım yerleri tüzükte gösterilir.

Tomruk istihsalinden sonra ormanda kalan ve kıymetlendirilemeyen artıklar ile ormana zararlı ağaçcıkların belli edilecek şartlar dâhilinde köküyle sökülerek toplanıp çıkarılması için Orman İdaresi istekli köylülere diledikleri gibi tasarruf etmek üzere müsaade verebilir. Karşılığında para alınmaz.

Madde 42. — Devlet ormanlarındaki otlaklara dışardan toplu olarak veya sürü halinde hayvan sokulup otlatılması işletme müdürlerince tanzim edilecek plânlara göre Orman Genel Müdürlüğünün iznine bağlıdır.

Plânda otlatılacak hayvanların cins ve nev'i ve miktarları gösterilir. Plânlar, otlak zamanından evvel tanzim ve tasdik olunur.

Kuraklık gibi fevkalâde hallerde Tarım Bakanlığı Devlet ormanlarına zarar vermiyecek şekilde muvakkat olarak hayvanların otlatılmasına ait tedbirleri alır.

Orman içinde ve civarındaki köylerin hayvan otlatmalarına mütaallik işler orman bölge şefleri tarafından tesbit ve köy ihtiyar heyetlerine tebliğ olunur.

Yangın görmüş orman sahalarında hiçbir suretle hayvan otlatılamaz.

Madde 43. — Tahrip edilmiş veya yangın görmüş ormanlarla ormansızlık yüzünden arazi kayması ve yağmurlarla yıkanma tehlikesine mâruz olan yerlerdeki ormanlar meskûn mahallerin havasını, demiryollarını, şoseleri, ziraat edilen mahalleri çığ, sel gibi zararlardan koruyan ve buraları toz fırtınalarına karşı muhafaza eden, nehir dolmalarının önüne geçen, memleket müdafaası için muhafazası zaruri olan ormanlar Bakanlar Kurulu kararıyla muhafaza ormanı olarak ayrılabilirler.

Madde 81. — Orman İdaresi orman yetiştirecek olan köy, belediyelerin fidan ihtiyaçlarını karşılamak üzere mntaka orman fidanlıkları kurmaya mecburdur. Fidanlıkların kurulmasında köy ve belediyelere yakınlık, fidanların cins ve nev'ini tâyininde mahalline uygunluk gözetilir.

Fidanlar köy ve belediyelere ambalâjlı olarak fidanlıkta ve imkân bulunduğu takdirde ağaçlama yerinde parasız olarak verilir.

Lüzumu halinde köy ağaçlandırmalarına gerekli yardım orman bölge fidanlıklarınca yapılır.

Resmî daire ve müesseselere ambalaj ve nakil masrafları kendilerine ait olmak üzere parasız fidan verilebilir.

Madde 86. — En ufak parçası yarım hektardan ve parçalar yekûnu bir hektardan aşağı olmamak şartıyla yeni ağaçlandırılan arazinin sahibi ağaçlandırmadan itibaren elli sene için ağaçlandırdığı sahalara ait bütün vergilerden ve özel ormanların tabi olduğu Hasılat Resminden muaf tutulur. Bu sahaları orman halinde muhafaza etmiyenlerden vergi muafiyeti kaldırılır.

Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan boş arazide ağaçlandırma yapmak isteyenler vali veya kaymakama müracaat ederler. Bu yerlerin hâli araziden olduğu anlaşıldıktan sonra orman memurları tarafından yapılacak ağaçlandırma plânına göre ağaçlandırma işine Tarım Bakanlığınca izin verilir.

Ağaçlandırma plânları ve ağaçlama bilgisine ait her türlü yardımlar Orman İdaresince parasız yapılır. Plânına göre ve müddeti içinde ağaçlandırılan sahalarda ağaçlamaya başlanan yıldan itibaren 5 yıl sonunda bu ağaçlamayı yapana temlik olunur ve ağaçlanacak sahayı orman halinde koruyup idame ettirmiyenlerden temlik edilen yer geri alınır. Bu şartlara göre kurulan ve idame ettirilen ormanlar hiçbir suretle kamulaştırılmaz.

Madde 88. — Ormanların içinde veya yakınında ateş veya yangın belirtisi görenler bunu derhal Orman İdaresine veya en yakın muhtar, jandarma daireleri veya mülkiye âmirlerine haber vermeye mecburdurlar. Yangınlar için haberleşmede Devlete ait her türlü askerî ve sivil vasıtalarından derhal parasız olarak faydalanılır.

Yangın haberleşmesini en seri şekilde sağlamak üzere ormanlardaki yangın gözetleme kule ve kulübeleriyle bakım merkezi ve orman teşkilâtının kuruluş merkezleri arasında Orman İdaresince gerektiği yerlerde P. T. T. İdaresinden parasız verilecek ruhsatlara dayanılarak telefon şebekesi yapılıp işletilebileceği gibi lüzumunda jandarma ve P. T. T. santrallerine bağlanabilir. P. T. T. santraline bağlanan telefonlardan başka tesisler ve telefonlar için hiçbir ücret, resim ve vergi verilmez.

Madde 98. — Orman Genel Müdürlüğüince lüzum görülecek olan orman memurları Hükümetin seçeceği silâhla teçhiz olunur.

Orman memurları orman suçlarına ilişkin delilleri bir tutanak ile tesbit, suç araçları ve nakil vasıtaları ile suç mahsulü mallarını zabt ve icabında suç işliyenleri yakalamak görevi ile ödevli ve yetkilidirler. Talep vukuunda polis, jandarma, köy muhtar ve bekçileri orman memurlarına yardıma mecburdurlar.

Madde 99. — Orman memurları av tezkeresi olmyanların ve Orman İdaresinden izin almamış olanların ormanlarda ve orman göl ve derelerinde avlanmalarını mence, avlarını ve av araçlarını zaptetmeye yetkilidirler.

Madde 104. — 17, 18 ve 19 ncu maddeler hükümlerine göre köylülerin zatî ihtiyaçlarıyla köy müşterek ihtiyaçları için verilen kerestelik ağaç ve mahrukatı bu işte kullanmyanlar veya başkasına satanlar elli liradan iki yüz liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır.

Madde 105. — Ormanlardaki yaş ağaçların kabuğunu soyanlar, yaş ağaçları ya-

ralıyanlar, boğanlar, tepelerini veya tekmiil dallarını koparan veya kesenler. bunlardan çıra, yalamuk çıkaranlar, burç alanlar, orman örtüsünü kaldıranlar, orman içinde veya kenarında tabii olarak yetişmiş fidanları sökenler veya tahrip kastiyle zedelleyenler bir haftadan üç aya kadar hapis veya yirmi beş liradan üç yüz liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Ormanlardan izinsiz yaş ağaç kesenler bir haftadan üç aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Ayrıca koru ormanlarından kesilen beher ağaç için yirmi beş liradan yüz liraya kadar, baltalık ormanlarından kesilenlerin beher kentalinden on lira, kömürün beher kentalinden yirmi beş lira hesabıyla ağır para cezası alınır.

Madde 107. — Orman İdaresinden izin almaksızın 20 nci ve 23 ncü maddelerde yazılı işleri yapanlar ile bu işler için Orman İdaresince tâyin olunacak şartlara riayet etmiyenler iki aya kadar hafif hapis veya yüz liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır ve mahsuller müsadere olunur.

Ormanın yetişmesine zarar vermeyecek yerlerde 20 nci maddede sayılan meyva ve mahsulleri toplıyanlar hakkında bu hüküm uygulanmaz.

Madde 109. — 25 nci maddede yasak edilen işlerle; bu maddede yapılması izne bağlı işleri izinsiz yapanlara bir aydan bir seneye kadar hapis cezası hükmolunur. İşgal ve faydalanma yanmış orman sahasına taallük ettiği takdirde bu cezalar iki misline çıkarılır.

Madde 113. — 36 nci madde gereğince verilecek nakliye tezkeresini değiştirmeksizin ağaç, odun, kömür ve sair orman mahsullerini taşıyanların malları kaçak olup olmadığının incelenmesi için 127 nci maddede gösterilen şekilde alıkonur.

Kaçak olmayıp nakliyesinin yenilenmediği tahakkuk ederse alıkonulan mallar derhal taşıyana teslim edilerek nakliyesi verilir. Malın kaçak olduğu anlaşılırsa 105 nci madde hükmü tatbik edilir. Nakliye tezkeresini değiştirmeden nakliyat yapmayı itiyat edenler ve ormanda kesilen ağaçlardan yapılacak tomrukları damgasız olarak istif mahallerine veya kaçırmak kastı almaksızın başka yerlere götürenler ile, her nevi ormanlarda 41 nci madde hükmüne muhalif hareket edenler on beş liradan yirmi beş liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır.

Madde 114. — 42 nci madde gereğince izin almaksızın her nevi ormanlara hayvan sokanlar, sokulan hayvan adedine göre bir aya kadar hafif hapis ve 5 liradan 50 liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılırlar.

Başiboş bırakılmak suretiyle hayvan girmesi veya 42 nci madde mucibince konulacak şart ve tedbirlere riayet edilmemesi hâlinde yalnız para cezası hükmolunur.

Yanmış orman sahalarına hayvan sokulması veya başiboş bırakılmak yüzünden girmesi halinde 1 nci fıkrada yazılı ceza iki kat olarak uygulanır.

Madde 115. — 88 nci maddedeki mecburiyete riayet etmiyenler bir haftadan bir aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Orman İdaresine ait telefon şebekesi ve tesislerine ve her türlü alet ve malzemesine zarar verenler Türk Ceza Kanununun 391 nci maddesi gereğince cezalandırılır.

Bu suç Hazirandan Ekim ayına kadar devam eden yangın mevsiminde işlenirse ceza iki misline çıkarılır.

Madde 116. — 89 ncu maddeye göre ormanlarda vukua gelecek yangınları söndürmek için salâhiyetli memurlar ve orman teşkilâtı tarafından yangın mahallerine gitmeleri emrolunduğu halde gitmiyenlerle gidip de çalışmıyanlardan kayma-

kam veya valinin kararıyla 10 liradan 20 liraya kadar para cezası alınır. Bu kararlar aleyhine kanun yollarına baş vurulamaz. Sözü geçen maddede yazılı memurlarla orman teşkilâtında vazifeli olanlardan yangın yerlerine yardım göndermeyenlerle ilgi göstermeyenler Türk Ceza Kanununun 230 ncu maddesinin 2 nci fıkrasına göre cezalandırılırlar.

Madde 118. — Yazılı olarak yapılan tebligat tarihinden itibaren 2 yıl içinde 63 ncu maddede yazılı işaretlerle ormanlarının sınırlarını belli etmiyen özel orman sahiplerinden 50 liradan 200 liraya kadar hafif para cezası alınır. Orman sahipleri bu cezanın infazından sonra 6 ay içinde yine bu mükellefiyeti ifa etmezlerse verilecek para cezası 100 liradan eksik olmaz.

Madde 120. — Bu kanun hükümlerine aykırı hareketten dolayı müsadereyi icabeden orman mallarının kanunsuz olarak kesildiğini, taşındığını veya toplandığını bildiği halde satın alanlar, taşıyanlar, biçenler, işliyenler, kabul edenler veya gizliyenler bir haftadan üç aya kadar hapis ve 50 liradan 200 liraya kadar para cezası ile cezalandırılırlar.

Bu malların taşınmasında kullanılan tarım işlerinde çalıştırılması kabil canlı vasıtalar dışındaki nakil vasıtaları her kime ait olursa olsun müsadere olunur.

Bu malları müsadereye tâbi olmıyan canlı vasıtalarla taşıyan veya taşıtanlardan birinci fıkrada yazılı cezadan maada ayrıca odunun beher kentalı için 5 lira, kömürün beher kentalı için 25 lira, tomruk veya kerestenin beher metre kübü için 100 lira hesabıyla para cezası alınır.

Madde 125. — Orman memurları orman suçlarına ait düzenliyecekleri tutanakları suçlunun hüviyet ve ikametgâhını tesbit ettikten sonra bağlı olduğu âmire vakit geçirmeksizin gönderir. Hüviyeti tesbit edilmıyen suçlular en yakın zabıta merkezine götürülür. Âmirlerce bu tutanaklar tetkik edilerek Cumhuriyet savcılığına derhal tevdi olunur. Bu işlemleri sebepsiz olarak geciktirenler Türk Ceza Kanununun 230 ncu maddesi gereğince cezalandırılırlar. Tutanakların aksi ispat edilmedikçe imza eden memurlar mahkemeye celbedilemezler.

Madde 127. — Orman suçlarından dolayı zaptolunan ağaç, tomruk, kereste ve mahrukat ve sair mahsulât ile cürüm aletleri vazifeli orman memurları tarafından muhafaza edilmek üzere mevcut ise orman depolarına veya en yakın belediye veya köy muhtarına veya muhtarın vekiline, bu da bulunmazsa ihtiyar heyeti âzasından birine makbuz mukabilinde teslim olunur. Bunlardan çürüyecek veya bozula-cak olanlarla muhafazası müşkül ve masraflı bulunanlar Orman İdaresinin satış komisyonunca ve orman mallarının satış usullerine göre satılır. Masraflar çıktıktan sonra geri kalan para emanet olarak bankaya yatırılır.

Zaptolunan nakil vasıtaları rayiç değerleri nispetinde kanunen muteber teminat veya muteber müteselsil kefil verdikleri takdirde dâva neticesine kadar sahiplerine iade edilir ve teminat veya kefalet vermıyenlere ait nakil vasıtaları hakkında yukardaki fıkra hükmü tatbik olunur.

Suçlu lehine karar verilmesi halinde zaptedilmiş emval mevcut ise derhal ve satılmış ise bedeli iade olunur ve nakil masraflarından başka hiç birşey alınamaz. Müsaderesine karar verilen emval ve cürüm aleti satılmıyş ise satılarak Orman Genel Müdürlüğü hesabına irat kaydedilir.

Madde 128. — Orman içinde kimin tarafından kesildiği veya hazırlandığı belli olmıyan veya suçlunun kaçması sebebiyle faili tesbit olunamıyan orman mahsulleri Orman İdaresince satış usullerine göre satılır ve bedelleri irat kaydolunur. Bu

mallarla beraber bulunan nakil vasıtalarının sahipleri on beş gün müddetle yapılacak ilânla araştırılır. İlân sonunda sahibi meydana çıkmıyan vasıtalar hakkında birinci fıkra hükmü uygulanır.

Madde 129. — Orman memurları orman içinde hüviyeti anlaşılamiyan ve hal ve vaziyetleri şüphe uyandıran şahısları en yakın köy muhtarına veya ihtiyar heyetine veya zabıta merkezine götürüp teslim salâhiyetlidirler.

Muhtar veya ihtiyar heyetleri de hüviyetlerini tesbit edemedikleri bu gibileri zabıtaya teslim ile mükelleftirler.

İKİNCİ MADDE — 3116 sayılı Orman Kanununa aşağıdaki maddeler eklenmiştir :

EK MADDE 1. — Yapı ve telefon tesisleriyle bakım kuruluşunun tamamlandığı mintakalardaki il ve ilçe merkezlerinde bir ihbar ve takip sebebine uymadıkça orman mahsullerine ait nakliye ve tezkere kontrolü yapılmaz.

Orman İdaresi bu kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren 5 sene içinde ormanlarında yapı ve telefon tesisleriyle bakım kuruluşlarını tamamlar.

EK MADDE 2. — Devlet Orman İşletmeleri yalnız hammadde istihsal ve bunları kendi istif yerlerine naklederler. Ormancılık tekniği ve kıymetlendirme icapları ekonomik zaruretler zorlamadıkça mamul veya yarı mamul mal yapamaz ve taşıyamazlar.

EK MADDE 3. — Orman işleri orman civarında oturup geçimini ötedenberi ormanda çalışmakla temin eden köylülere tercihan gördürülür.

Yapılacak işe civar köylülerin iş gücü kâfi gelmemesi veya işe ehil olmamaları veya fahiş fiyat istemeleri halinde Orman İdaresi bu işin yapılmasını sağlayacak tedbirleri alabilir.

EK MADDE 4. — Evvelce ormanlar içinde veya civarındaki köy tüzel kişilikleri veya köyler halkının tamamı veya bir kısmı tarafından tapu ile tasarruf edilmekte iken 4785 sayılı Kanunla Devletleştirilmiş olan ormanlar ile bu kabîl köy halkınca ötedenberi korunmuş ve faydalanılmış olan ormanların mahsulleri birinci derecede bu köyler halkının zatî, müşterek, küçük el sanayii ve pazar ihtiyacına tahsis olunur.

EK MADDE 5. — Ek 4 ncü madde gereğince tahsis edilmeyen Devlet ormanları istihsallerinin satışında tercihan ve sıra ile Orman Kanununun 18 ve 19 ncü maddelerinden faydalanan köylülerin zatî ve müşterek ve pazar satışı ihtiyaçlarıyla küçük el sanayii ve mahallî piyasa ihtiyaçları göz önünde bulundurulur.

Piyasa satışlarında artırma esastır. Satışa çıkarılan partiler, en büyüğü 250 metre kübü geçmemek üzere piyasa ihtiyaçlarına göre muhtelif miktarlarda tertiplenir.

Piyasa evsafı ve şartları dışında veya anormal ebattaki resmî ve hususi ihtiyaç istekleri, istihsal sırasında teminat karşılığı hazırlanır ve pazarlıkla satılabilir. Bu ihtiyaçlar dışında tahsis yapılamaz. Odun, kömür ve diğer tâli orman mahsulleri zaruret olmadıkça artırma ile satılamaz.

EK MADDE 6. — Orman içinde veya civarında bulunan köylerin muhtar ve ihtiyar heyeti kendi köy hudutları içindeki Devlet ormanlarının korunmasında orman teşkilâtıyla iş birliği yapmakla ödevlidir. Bu maksatla kanunun 98 ncü maddesinin 2 ncü fıkrasında yazılı yetkileri Tarım Bakanlığınca belirtilecek

esaslar dâhilinde orman teşkilâtı mensuplarıyla birlikte veya ayrı olarak kullanılabilirler.

EK MADDE 7. — Bu kanunun birinci maddesinin (c) fıkrasında yazılı ağaçlardan sahipleri her türlü zatî ihtiyaçları ve pazar satışı için, yine aynı maddenin (d) fıkrasında yazılı ağaç ve ağaçıklardan sahipleri kendi yapacak ve yatacak ihtiyaçları için hiçbir kayıt ve şarta tâbi olmadan faydalanırlar.

Devlet ormanları içinde veya bitişindeki sahipli arazide dağınık veya grup halinde bulunan ve ormanlarda tabîî olarak yetişen her çeşit orman ağaç ve ağaçıklarından türlü faydalanma şekilleri ve kezalik orman dışındaki sahipli arazide bulunan ve (d) fıkrasında yer alan ağaç ve ağaçıkların pazarda satılması halinde tabi olacağı işlemler bu kanunun neşri tarihinden itibaren en geç üç ay içinde Tarım Bakanlığınca belirtilir.

Yukarıki fıkralarda yazılı ağaç ve ağaçıklardan sahiplerinin faydalanma esaslarının tesbitinde köy ihtiyar heyetlerinin yılda iki defa beyanname vermesi ve bu beyannamelere ait işlemlerin işletme müdürlüklerince en geç üç ay içinde tamamlanarak köy ihtiyar heyetlerine tebliği göz önünde tutulur.

EK MADDE 8. — Orman içinde her hangi bir sebeple devrilmiş veya kesilmiş ağaçların dip kütüklerinin işaretlenmesi için hususi çekiçler kullanılır. Bu çekiçlerin model ve kullanılış yerleri Orman Genel Müdürlüğünce belirtilir.

EK MADDE 9. — Tarım Bakanlığının vereceği ağaçlandırma plânı gereğince ve tâyin edeceği ağaç nevilерinden 3116 sayılı Orman Kanununun 86 ncı maddesine göre gerek kendi topraklarında ve gerekse Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki boş arazide yarım hektardan aşağı olmamak şartıyla orman yetiştirecek gerçek veya tüzel kişilere Tarım Bakanlığının izniyle ve bir defaya mahsus olmak üzere Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankasından kuruluş kredisi açılır.

Kuruluş kredisi için on beş yıl müddetle Maliye Bakanlığı Bütçesine miktarı bir milyon lirayı geçmemek şartıyla Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası sermayesine mahsuben ayrıca ödenek konulur.

Orman yetiştireceklere verilecek kuruluş kredisinin miktarı, faiz nispeti, müddeti ve diğer şartları Maliye ve Tarım Bakanlıklarıyla Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankasınca belirtilerek Bakanlar Kurulunca onanır.

EK MADDE 10. — 80 nci madde gereğince ağaçlandırma mükellefiyetine tâbi olan köy ve beldelerde ağaçlandırma için dikilen fidanların bakımı ile köy ihtiyar heyetleri ve belediye başkanları ödevlidir.

EK MADDE 11. — Orman Kanununun 93 ncü maddesine aykırı hareket eden veya ettirenler Türk Ceza Kanununun 230 ncü maddesinin 2 ncı fıkrası gereğince cezalandırılır.

EK MADDE 12. — Orman suçlarına ilişkin fiillerin ikânda bir zarar hâsıl olursa talep vukuunda ayrıca tazminata hükmolunur. Bu tazminat yaş ağaç kesilmesi halinde Orman Tarife bedeli üzerinden hesap edilir.

EK MADDE 13. — Kaçak orman mahsulleri ile bunların istihsalinde kullanılan destere, balta gibi araçların müsaderesine karar verilir.

Müsaderesi gereken orman mahsulleri istihlâk edilmiş ise kıymetinin tazminine hükmolunur.

GEÇİCİ MADDE — İşletmelerin elinde bulunan fabrika ve imalâthaneler satış imkânı hâsıl oldukça tasfiye edilirler.

ÜÇÜNCÜ MADDE — 3116 sayılı Kanununun 10, 60, 61, 62 ve 132 nci maddeleriyle 4914 sayılı Kanun hükmü mahfuz kalmak üzere 13 . VI . 1938 tarihli 3444 ve 3445 sayılı kanunlar ve 4785 sayılı Kanununun 12 nci maddesi kaldırılmıştır.

DÖRDÜNCÜ MADDE — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

BEŞİNCİ MADDE — Bu kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

29 Mart 1950

Cumhurbaşkanlığına yazılan tezkerenin tarih ve numarası	:	28 . III . 1950 ve 1/553						
Bu kanunun ilânının Başbakanlığa bildirildiğine dair Cumhurbaşkanlığından gelen tezkerenin tarih ve numarası	:	29 . III . 1950 ve 4/318						
Bu kanunun görüşmelerini gösteren tutanakların cilt ve sayfa numaraları	:	<table><thead><tr><th>Cilt</th><th>Sayfa</th></tr></thead><tbody><tr><td>19</td><td>302</td></tr><tr><td>25</td><td>685,956:978,993,1037,1075:1078</td></tr></tbody></table>	Cilt	Sayfa	19	302	25	685,956:978,993,1037,1075:1078
Cilt	Sayfa							
19	302							
25	685,956:978,993,1037,1075:1078							